

אז הכל משקים, משום שהם של הדרום מפשירים המים, וכלם מתחממים ושמים לשותות מאותו הקר של הצפון שהיה להם בראשונה. זהו שפתיב ויחמנה. ויחמנה, והרי [ולא] כתוב ויחמו. אלא שהם כלם נקבות.

ועל זה התפון יעקב לעשות מעשה בחכמה, וזהו שפתיב ויקח לו יעקב מקל לבנה לח וגו'. פתח [רבי אלעזר] ואמר, פי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו. בא ראה, פי יעקב בחר לו יה, עד כאן לא ידענו מי בחר את מי - אם הקדוש ברוך הוא בחר את יעקב, אם יעקב בחר את הקדוש ברוך הוא, אלא ממה שגלה הכתוב ידענו שהקדוש ברוך הוא נטל את יעקב לגדלו, שפתיב (דברים לב) פי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו.

תוספתא

הקשר של הקשר הטהור היה עולה לפני ולפנים טרם שמצא מקום לבית מושבו. אותו מקום אינו מקום, לא נמצא למעלה ולמטה, נאבד מן הכל. אבדון הוא מן הכל, אבדון זכר. סמא"ל שיצא מהתוף של החזק של יצחק, אבדון ומות היא הנקבה שלו, הנחש הקדמוני, אשת זנונים, שפתיב (משלי ה) רגליה ירדות מות. ואלו שנים - אבדון ומות - שמעו את תקף רצון המלך.

הסוד והסתר [הסתום] הנסתר העליון נאבד [הסוד] מהפל, טמיר מרעיונות [מענים] והרהורים. [מי שנמשך אחר אלו, נאבד מן הכל. הכל בהפוך זה מנה. אשריו של איש שלום, כיעקב שעולה ולא

גליו דלהון ונגדיו, פדין אתשקין פלא. בגין דחמימו דדרום שראן מיא, וכלהו מתחממי וחדאן למשתי מההוא קרירו דצפון, דהיה לון בקדמיתא, הדא הוא דכתיב ויחמנה. ויחמנה, והא (ולא) פתיב ויחמו. אלא דאינון פלהו נוקבי.

ועל דא אתפון יעקב, למעבד עובדא בחכמתא, ודא הוא דכתיב (בראשית ל) ויקח לו יעקב מקל לבנה לח וגו'. פתח (נ"א רבי אלעזר) ואמר (תהלים קלה) פי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו, תא חזי כי יעקב בחר לו יה, עד כאן לא ידענא מאן בריר למאן, אי קדשא ברין הוא בריר ליה ליעקב, אי יעקב בריר ליה לקדשא ברין הוא. אלא ממה דגלי קרא, ידענא דקדשא ברין הוא נטיל ליה ליעקב לעדיה, דכתיב, (דברים לב) פי חלק יי עמו יעקב חבל נחלתו.

תוספתא

קוטרא דקוטרא וכיא, הוה סליק לגו לגו, עד לא אשפח אתר בית מותבא. ההוא אתר לאו אתר, לאו אשפח לעילא ותתא. מפלא אתאביד, אבדון הוי מפלא, אבדון דכורא, סמא"ל דנפק מהתוכא דתוקפא דיצחק. אבדון ומות נוקבא דיליה, נחש קדמאה, אשת זנונים, דכתיב (משלי ה) רגליה ירדות מות. ואלין תרין, אבדון ומות, שמעו תקפא דהורמנו דמלכא.

רזא וסתרא סתימא (נ"א טמירא) עלאה אתאביד (נ"א טמיר) מפלא, אתאביד (נ"א טמיר) מרעיונין (נ"א מעיונין) והרהורין. (ס"א מאן דאתמשך בטר אליו אתאביד מפלא. בלא כהפוכא דא מן דא מבוהי דנכר שלים כיעקב דסליק ולא אתחשבו עייניו כהאי תנא וזכה לאתקרבא באמת חותמא דמלכא קדישא. תא חזי, טמירא עלאה מפלא) מניה נפק את י', נקודה עלאה. מהאי נקודה עלאה נפק כלא. אמשיך ואפיק ה', אמא עלאה דאשקי

נחשבו הענים בעשן הזה, וזכה להתקרב באמת חותם המלך הקדוש. בא ראה, הטמיר העליון מהכל [ממנו יצאה האות י', הנקודה העליונה]. מהנקודה העליונה הזו יצא הכל, המשיך והוציא ה', האם העליונה שמשקה את הכל.